

Leksvik.

Av Martin Hovstein.

Når en tenker seg Leksvik-traktene som turiststrøk, bør en straks merke seg at disse trakter ikke kan sammenlignes med vanlig fjellterreng; dertil er høgda over havet for beskjeden. Men la det og straks være sagt at vakrere trakter, som er så lett tilgjengelig, kan en neppe få når en vil ta en ferietur og har liten tid til rådighet.

Dette har en i den seinere tid fått mer og mer bevis på ved at trafikken Trondheim—Leksvik i ferietiden stadig vokser. Dog skyldes vel dette for en stor del at det i det siste, av Trondheimsfolk, er bygd nok så mange hytter der inne; men en masse byfolk tilbringer fritiden på Leksvik-skogen enten i telt eller på sætrene deroppe. Vil en under en og samme tur besøke flere bygder kan Leksvik med fordel nyttes som utgangspunkt. En har her flere ruter å velge mellom, idet fotturer kan tas både til Mosvik, Verran, Skaudalen i Rissa og til Vanvik.

Det som karakteriserer Leksvik-skogen mest er de mange fjellvatn og tjønn, og en kan her finne idylliske steder som har lokket så mange av gjestene fra Trondheim til å bygge seg hytte, for siden å tilbringe det meste av sin fritid på denne siden av Trondheimsfjorden. Av kartet vil en se at langs de ruter som er nemnt nedenfor ligger det en rekke sætrer. Det er også slik forøvrig på Leksvik-skogen, en kan gå hvor en vil, sætrer støter en på overalt. Men så er det vel og neppe noe herred i landet som kan måle seg med denne bygda hva sæterhold angår. Dette vitner også den velkjente Leksvik-geitost om.

Leksvik har ord på seg for å være ei vakker bygd; og den er vakker. Men en kjenner ikke bygda bare med å se den fra fjorden.

Har en først tilbakelagt noen av de ruter som nevnes her kan en først si en har litt kjennskap til de vakre traktene på nordsiden av Trondheimsfjorden. Og denne kjennskap kan en skaffe seg ved å reise til Leksvik og deretter ta beina fatt.

Har en tenkt seg turen over Leksvik til Verran eller Mosvik, er det den letteste og naturligste vegen fra Leksviksjøen etter fylkesvegen til Dalbygda og videre etter bygdevegen over skogen til Markabygda. Denne grenda strekker seg fra Grønsjøen (206 m. o. h.) og opp under Hårfjellet (517 m. o. h.). Solligårdene ligger øverst med fin utsikt over skogdekket lende med åser, myrer, vann og sætervoller i skjønn forening. Skal en til Verran går turen fra Solli ned den bratte Botnalia til Vågen. Derfra går det veg til Fines. Vil en til Mosvik følges vegen (stien) fra Solli om lille Solli til Meltinggrenda som ligger inntil bygdegrensa på Mosviksida. Derfra tas bygdevegen ned til Mosvik. Lendet fra Solli er jevnt og fint å gå, og en kan her om en vil, ha med sykkel.

Fra Leksvik til Finnli i Skaudalen tas turen etter bygdevegen enten til Kulia eller til Hovstein. Fra begge disse steder tar en sætervegene til Djupvatnet videre om Rørvatnet langs Storslettelva og ned til Finnli. Lendet her er også lett å gå i, men siste delen av ruta er vegløs.

Vil en gå fra Leksvik til Vanvik eller rettere til Strandmarkabygda ved Storvatnet følges bygdevegen til Skjeldbred, videre sætervegen til Langen. Her kan en velge hva side av vatnet en vil gå fram til Ramslielva. En følger så denne elva, helst på nordsida, om Kråkmosætra og fram til bygdevegen ved lille Kråkmo. Denne rute er særdeles lett å gå. En annen rute kan tas fra Skjeldbred om Brekkesætra, Brandåssætra, Skjersetsætra ved Ørnbovatnet og fram til Rian. Fra Kråkmo og Rian tas bygdevegen ned til Vanvik.

Martin Hovstein.